

ЛИКОВИ ИЗ НАПУШТЕНИХ ФИЛМОВА

ИЗ КАДРА САМО ЊЕГОВОГ

(Исцепано из књиге снимања)

Главни лик у магли
Само гледам кроз окно
Не пратим капи које се сливају

Већ треба да *јосијинем*
Креирам, осиварим
Поглед
Непомичан
Изнутра из
Мало собе
Мало себе
Споља кроз маглу
Уиичем, делујем
Нетремице

Никако да померим усне
А о чешању руком да се не говори
Брисање носа и суза
Од нејасног,
Непомичног
И излучевина
Да се нисам усудио

Видим се
Наслућујем
Дајем и трајем
Крцато сивило и удаљен
Нишан камере
Кроте и подстичу

Ако сам охрабрен
И спасен
А сâм то не видим
Са ове стране
Са свог места
Сцена ће успети

Кад се магла подигне
И свлачећи покидају
Провидни праменови и
Репати облачићи – споља
И крпе сувог леда – унутра

Претварам се
Да сам заслепљен
Да не могу да ходам
И мајстори, креатори, сниматељи
Тонци, асистенти и помоћно особље
Изводе ме из ентеријера
Бришу од капи, чисте од сивила
И због нечег честитају
Више гласни него видљиви

Осврћем се
Гледам празни простор
Иза себе
Напуштено поприште
Обавио, остварио
Споро
Из нагле магле
Даље не знам
Где

ДОМ СЛЕПИХ ШТИЋЕНИКА

(Описуј ти, описуј, буди надмен)

Битно је да ТВ ради
Да кроз набацани намештај
Преко ролне опраног линолеума
Рекламних плаката и отирача
Бруји тон, цури водитељски напон
Капљу као у туристичким пећинама
Одговори на нека питања,
С једва различитим гласовима

Битно је да тон показује струју, ред
Стање и редовно познато
И заштитно невидљиво

Све како треба, прашином заштићен и фикус
И лијандер
Само из велике саксије вире пикавци
Не шуште

На оном тамо зиду, до канцеларије
Неодлепиви Деда Мраз
И од мушког до женског тоалета
Паучине мувождерка и тиркизна гирланда

Кроз отворена врата
Јаки мириси, љута дезинфекција
Стари пријатељи

Срећа да су смирени и начитани
Да их сврбе прсти и уши од лектире
И да се добро оријентишу кроз ходник
И кад су запричани у заносу

Не боје се утичница, кратког споја
Струјног удара из голих жица
Које вире кроз поцепани тапет

Не боје се ни клупе, дозиднице
Ни вешалице с кратком
Месинганом крошњом

Милују великог заборављеног
Обданишног ирваса
Прија им глатка пластика
Која не пече

Заспе их журба службеника
Знају ко касни
Ко дође на време

Здравље, унуци, време,
Вести из политике и
Поликлинике, спремачице,
Приредбе, донације
И на овој промаји
Секретар
Прошао је или љут
Или болестан

Сирома'
Свега се, јадан,
Нагледао

ЉУБАВ ЗД

(Лако се навуче, не озледи лице)

Ево ти, узми ово
Играј се
Говори отац док
Мамурном детету додаје
Труле и прашњавае
Гумене ронилачке наочари

Како да се ијрам?

Ево, видиш ластиш је још добар
Може да се навуче преко главе
И смести испод чела

И?

И лепо прави се и замишљај да гледаш

Шћа?

Која сте ви генерација без воље и маште

Замисли подводно царство

Сунђере, корале, јата рибица, шарено камење
Рибље стазе како светлуцају
У плавом мраку

То *џи* замишљај,
Као и све ово што си измислио
Свакога дана водиш ме у стари школски подрум
И чепркамо, копамо, вадимо
И ти певаш школске песме
И сећаш се свега
И измишљаш

Убедио си ме да нема пацова
И да не видим добро што сам
Неумивен и неиспаван

Лепо је, дете, чепкати тамо где није наше
Свакодневно, непомично, досадно
Може нешто и да се нађе
Зато те водим овамо
Плашим се не да ниси сањив
Већ да ниси знатижељан

Али овде нема играчака
Оно што ти тражиш и ишчупаш из хрпе
Све личи на неки папир, лист, свеску, кутије и алат

Ево ово су наочари за роњење
Не прљају, не гребу

Напоље више не смем да те водим
Свашта видим, сваког сретнем
Свашта ми падне на памет
Стидим се или обећавам
Знаш ти, ја сам и лењ и осетљив
Тешко се одвикавам и не вичем
Ако хоћеш, ја ћу их први на очи навући
И заронити
Ти, ако нећеш, не мораш

Само немој излазити напоље

И тамо где су стрв и прашина, трулеж
И паучина
Тајца нема
Нешто увек пуцкета и кашаљ ствара
Мехуриће

КАП КРВИ НА УКРШТЕНИЦИ

(Нема немог часа)

Кад-тад
Помериће погнуту главу
Схвативши све након
Упијајућег одласка изненадне мрље
Из ноздрве у меки новински папир
Кад-тад шапнуће себи
Ретку реч
Олакшање

Треба након сваког читања
Овако подићи главу
Након сваког писања, показати лице
А у носу, срцу и даху
Нек буде шта буде

Он није од оних
Који имају примедбе
На авионски комфор
Дужину јахте
Пут до архипелага
И умиљавање егзотици лагуне
Повременим повељама

Он смирено, без једа и наводника
Следи ово хоризонтално и вертикално
Служење речима
Из кратких упитника
Без размака, пасуса и наслова

Ту добро дође овакво освешћење
Прејасно, с капљицом сопствене крви
Без умишљаја
Да ће икад престати дисање

Али, ово место под сенком
Обична башта необичних људи
Или обратно
На раскршћима туђих речи
Предаха и задатака

Он који тренутно дише у марамицу
Крвари из носа
И сваку трунку у погледу
Осети као олакшање
Удахне малчице висине
Подеси себе у тајцу
И смести се у окружење

Као да никне из
Латица рото-папира
С капљицом, оловчицом
Давно испао из седла
Мастиљави копљаник
Тражи своју аждају

Забаци главу
Непобеднички
Удахне
Заћути
Самозаштитнички